

Η Βαΐοφόρος - Ερμηνεία της εικόνας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 12 Απριλίου, 2014

Η σκηνή αναφέρεται στην Ευαγγελικά περικοπή που περιγράφει τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, έξι ημέρες πριν από το Πάσχα. Για το περιστατικά αυτά μιλούν όλοι οι Ευαγγελιστές: Ματθ. 21: 1-11, Μαρκ. 11:1-10, Λουκ. 19: 29-38, Ιωάν. 12:12-15.

Η εικόνα της Βαΐοφόρου περιγράφει έντεχνα το ιστορικά γεγονός της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, αποκαλύπτοντας συγχρόνως και το «κεκρυμμένο μυστήριο» καθώς και το βαθύτερο νόημα των συμβάντων. Είναι επίσης η πρώτη στη σειρά των εικόνων εκείνων που αναφέρονται στα Πάθη και την συναντούμε στην εκκλησιαστική τέχνη από τα πρώτα κιόλας χριστιανικά χρόνια, στις Σαρκοφάγους των Κατακομβών.

Στην εικόνα βλέπουμε τον Χριστό καθισμένο σε υποζύγιο και τους Μαθητές να ακολουθούν, με επί κεφαλής τον απόστολο Πέτρο. Η πομπή πορεύεται προς την πύλη της εισόδου της πόλεως, όπου Του αναμένει πλήθος κόσμου, κρατώντας κλαδιά από βάγια και φοίνικες.

Τα πρόσωπα των ανθρώπων είναι χαρούμενα κι ενθουσιώδη, καθώς θεωρούν ότι ο Χριστός είναι ο αναμενόμενος Μεσσίας που, κατά τις παραδόσεις του ιουδαϊκού λαού, θα ερχόταν Πάσχα στα Ιεροσόλυμα και θα ελευθέρωνε το υπόδουλο έθνος. Με το γεγονός της εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα εκπληρώθηκε η προφητεία του προφήτη Ζαχαρία που λέει: «Χαίρε σφόδρα θύγατερ Σιών´ κήρυσσε, θύγατερ Ιερουσαλήμ´ ιδού ο βασιλεύς σου έρχεται σοι δίκαιος και σώζων αυτός, πραύς και επιβεβηκός επί υποζύγιον και πώλον νέον» (Ζαχ. 9:99).

Αριστερά και πίσω από το σημείο απεικόνισης του Χριστού ζωγραφίζεται βραχώδης τόπος. Έτσι προσδιορίζεται η ακτίνα της πορείας του Χριστού και των Μαθητών από τη Βηθφαγή, που ήταν προάστιο της Ιερουσαλήμ κοντά στο όρος των Ελαιών, προς το κέντρο της πόλεως.

Η

σκηνή χαριτώνεται και πλουτίζεται με την παρουσία και τη χαρούμενη συμμετοχή των «ακάκων παιδων του Ισραήλ» τα οποία είτε ανεβασμένα στα δέντρα για το κόψιμο των κλάδων είτε στρώνοντας τα ιμάτιά τους στο δρόμο για την υποδοχή του Χριστού, εκπροσωπούν τις αγνές και άδολες ψυχές που υποδέχονται τον «Βασιλέα της Δόξης».

Ο Χριστός ζωγραφίζεται

καθισμένος πλάγια πάνω στο υποζύγιο ευλογών. Έτσι φαίνεται σαν να είναι ένας ένθρονος και δοξασμένος ηγέτης, που επισκέπτεται τους υπηκόους Του. Στο άλλο Του χέρι κρατάει κλειστό ειλητάριο, σύμβολο του νόμου της Καινής Διαθήκης, που πρόκειται να συνάψει με τον άνθρωπο προσφέροντας ως λύτρο το Αίμα Του. Η ελαφρά προς τα πίσω στροφή της κεφαλής Του δίνει την εντύπωση ότι συνομιλεί με τον πρώτο της χορείας των Μαθητών, τον απόστολο Πέτρο. Ο αγιογράφος θέλει μ' αυτό να επισημάνει ότι ο δοξαζόμενος από το πλήθος ηγέτης, αν και φαίνεται ως βασιλεύς, δεν είναι άλλος παρά ο «Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου».

Η

όλη σκηνή, αν και περιγράφει στιγμές δόξης και θριάμβου, εμφανίζει κάτι το πολύ παράδοξο: Βλέπουμε το λαό να επευφημεί ως επίγειο Βασιλιά Εκείνον που είχε κατ' επανάληψιν σαφώς διακηρύξει: «Η βασιλεία η εμή ουκ έστιν εκ του κόσμου τούτου». (Ιωάν 12, 36).

(Πηγή: *faneromenihol.gr*)